

Závornícký evangelík

Rok 2013 ročník 17

3

*„Hospodin s námi učinil velké věci,
radovali jsme se.“ (Ž 126,3)*

Úvodem...

Milí čtenáři,
období od vydání minulého čísla bylo plné oslav. Oslavovali jsme narozeniny církve i našeho sboru, oslavovali jsme s dětmi, oslavovali jsme i s dospělými, oslavovali jsme doma, oslavovali jsme i v zahraničí. Vždyť *Hospodin s námi učinil velké věci, radovali jsme se.*

Máme se kde scházet, máme se jak dovědět o Bohu (máme Bibli přeloženou z původních jazyků), můžeme společně zpívat k Boží slávě (ten bratrský nápad vydávat nové a nové zpěvníky byl fakt dobrý) a nadto nám byl darován farář, který nám jasně zvěstuje evangelium.

Oslavovat budeme i dál. Můžeme snad jinak? Budeme slavit Boha za jeho stvoření, za to čím náš život zabezpečuje, jak se o nás stará.

Jen bysme přitom neměli zapomínat o koho a o co se máme starat také my...

Vaše redakce

predstavujeme nového faráře:

Biblická úvaha

Poutní píseň. Když Hospodin úděl Sijónu změnil, bylo nám jak ve snu. Tehdy naše ústa naplnil smích a náš jazyk plesal. Tehdy se říkalo mezi pronárody: "Hospodin s nimi učinil velké věci." Hospodin s námi učinil velké věci, radovali jsme se. Hospodine, změň náš úděl, jako měníš potoky na jihu země! Ti, kdo v slzách sejí, s plesáním budou sklízet. S pláčem nyní chodí, kdo rozsévá, s plesáním však přijde, až ponese snopy.

Žalm 126, 1-6

Milí přátelé v Kristu,
je to jeden z mých nejoblíbenějších žalmů. Vyjadřuje totiž život člověka i společenství ve všech jeho barvách, v jeho odstínech. Naše dny totiž nejsou buď jen depresivně černé anebo naopak jen zářivě bílé. Náš život není jen šedý (což je barva, ke které nejčastěji přirovnáváme všednost, monotónnost našeho bytí). Proto se tento žalm také výborně hodí k podzimu – kdy nám i příroda svým důmyslným zbarvením připomíná, že ani my nežijeme pořád stejně, anebo naopak jen v extrémech. Izraelci vzpomínají na doby, kdy Bůh změnil jejich trpký úděl. Vyvedl je z Egypta. To bylo radosti, jásotu a smíchu! (viz Ex 15) Boží lid se tak radoval a veselil, že to vnímali i národy okolo něj.

Ale nic netrvá věčně. Ani radost z Božího vykoupení. I ta jednou ustane a občas se složitě obnovuje. Člověka se zmocní každodenní starosti, péče o druhé i o sebe. Jak splatím hypotéku?

Jak mám najít společnou řeč s příbuznými? Jak se vyrovnám s arogancí mého šéfa? Uzdraví(m) se ještě? A právě uprostřed takovýchto (a mnohých jiných) starostí volá Boží lid k nebesům: Hospodine, změň náš úděl, jako měníš potoky na jihu země! Ty nám pomoz, Pane! Ty nás stále znovu vysvobozuj! Ty se nás zastaň! Věříme, že aktivně zasahuješ do svého stvoření (viz potoky na jihu země), vstup tedy i do našich životů, do našich problémů, do našich starostí – a proměň je v radost.

Boží lid tedy prosí Hospodina, aby je vysvobodil předně z jejich strachu, ze starostí, které je sevřely do kleští a znemožnily jim pořádně se nadechnout. Nejde tedy hned o to, aby nás Bůh vysvobodil od toho, co nám znepríjemňuje život (třeba z nemoci, anebo od protivného člověka), ale předně od našeho strachu. Aby nám především daroval odvahu k důvěře v Něj, odvahu k radosti před Jeho tváří, odvahu k vděčnosti za Jeho péči. A s touto (darovanou!) důvěrou, radostí a vděčností abychom mohli čelit problémům, které se na nás mnohdy valí.

Celý žalm končí výhledem do budoucnosti. Ti, kdo v slzách sejí, s plesáním budou sklízet. To je úžasné zaslíbení. Krásný výhled plný naděje. Ale v posledku je to výzva pro Boha, aby se nás zastal, aby náš pláč a nárek proměnil v plesání, které – když Bůh dá – je možné i uprostřed starostí.

A jak na toto volání Pán Bůh odpoví? To nevíme a pokorně to necháváme na něm. Možná nám pomůže už dnes. Nebo zítra. Nebo za rok. Anebo si na tu pravou radost a plesání budeme muset počkat ještě déle – až do Božího království. (A skutečně déle? Vždyť „den Páně přijde jako zloděj v noci“. (1Te 5,12) Ale máte pravdu... O tom pojednáme až v příštím, adventním čísle.)

Milí bratři, milé sestry, přeji vám všem krásný podzim – plný barev, plný zapamatování-hodných prožitků s druhými lidmi i s Bohem. Přeji vám, abyste se mohli před Bohem radovat a děkovat mu za veškerou jeho starostlivost a péči. A pokud ve vašem životě právě převažují temné odstíny, doufám, že Bůh opět prozáří dny vašeho života.

***Modlitba:** Hospodine, Pane náš a Stvořiteli, chválíme tě za všechno dobré, co z tvé ruky dostáváme. Chválíme tě za vzduch, vodu, za krásně zbarvenou přírodu, za úrodu letošního roku. Chválíme tě za naše rodiny, přátele, bratry a sestry ve víře. Chválíme tě za tvou laskavou, moudrou, rozmanitou a všeobjímající péči, kterou nám věnuješ. Chválíme tě za tvého Syna Ježíše, který vzal na sebe všechny naše starosti a bolesti, všečen náš smutek a strach. Chválíme tě za dar tvého Ducha, který nás každého dne vnitřně ujišťuje o tvé lásce a dobrotě vůči nám projevené. Amen.*

Petr Kulík

Vděčnost za Boží stvoření znamená o to, co jsme dostali, take pečovat

Třídění odpadu není zas až tak úplná novinka. Naši předkové odpad běžně a samozřejmě třídili. A pečlivě třídili! Věděli dobře, co vyhodit na hnůj, co do kamen, co do „rajzů“. (Tam nebylo nic hnilého ani plesnivého, to byl ráj dětských her.) Přemýšleli i nad takovými maličkostmi, jako kam vyhodit zlomenou jehlu, aby si nemohl ublížit dobytek.

Ani využívání obnovitelných zdrojů není novinka. Naši předkové jako pohonné hmoty nejčastěji využívali to, co vyrostlo na loukách. Dobytek sloužil nejen jako zdroj potravy, ale i tažná síla dopravních prostředků. A vodních mlýnů bylo v našem okolí hned několik.

Ani péče o krajinu není novinka. Naši předkové pečlivě sekli louky, jen díky tomu na nich i dnes rostou orchideje. A hlídali na které pole co nasejí a které a jak dlouho může zůstat úhorem. A nenapadlo by je jet „do hor na dřevo“ jindy než v zimě. Jednak v době vegetačního klidu, jednak kvůli cestám. Využívali když byly cesty zamrzlé. Nedovolili by si vjet na rozbahněnou cestu a vyjet v ní takové koleje, že se po ní pak nedá ani chodit.

Není to novinka. Jen je potřeba dnes ty věci dělat jinak, nově. Používají se jiné materiály, jiné obaly, jiné dopravní prostředky, jiné stroje a nástroje...

Díky třídění odpadu bylo v loňském roce zachráněno 23 km² přírody!

znovu se využilo 71 % celkové produkce obalových materiálů!

Díky třídění odpadu je v atmosféře o 1 114 840 tun CO₂ ekv. méně!

Lidé to v ČR mají k nejbližšímu sběrnému místu v průměru pouhých 102 metrů.

Díky tomu má možnost třídít odpad 99 % obyvatel!

Má to smysl, tříděte odpad!

Má to smysl, přemýšlejte co pálíte!

Má to smysl, dívejte se jakou „stopu“ po sobě necháváte!

„Říkáme, že milujeme Boha; vyznáváme ho jako Stvořitele; ale jeho stvoření nemilosrdně a často zbytečně ničíme. Říkáme, že milujeme bližního, ale chováme se, jakoby nám záleželo jen na nás samých...“

Potřebujeme oddělený čas, ve kterém si nově uvědomíme naši závislost na Bohu Stvořiteli a na životě v rámci jeho dobrého stvoření.

Potřebujeme si uvědomit, co znamená, že jsme Bohem povoláni k tomu, abychom byli i v péči o stvoření, jeho obrazem.

Potřebujeme čas chvály za dobré Boží stvoření, čas pokání za naše sobectví a selhávání v roli správců stvoření, a konečně i čas naší obnovy k novému způsobu života...“

(z materiálu poradního odboru pro otázky ŽP při SR ČCE)

UDÁLO SE...

SVATODUŠNÍ SVÁTKY = NAROZENINY CÍRKVE

Dne 19.5. odpoledne jsme oslavili s dětmi i rodiči Svatodušní svátky na zahradě jako pořádnou narozeninovou oslavu. Nechyběly hry, balónky ani dort (jen patřičný počet svíček by se na dort nevešel). Také jsme si vyprávěli, že Duch svatý je jako oheň a vítr a naučili se novou písničku: „**Když Duch Boží mě naplní, jak David zpívat chci...**“

Magda Kománková st.

Biblická stezka - finále (31.5. - 2.6.)

Dojem z úžasného mumraje dorostáků a krásné čisté vytopené tělocvičny se dvěma galeriemi (na jedné spali hoši, na druhé děvčata) tvrdě zkazil sobotní vytrvalý déšť. No zkuste v dešti 3 hodiny běhat po lese s buzolou a čím dál rozmočenější mapou, najít co nejvíc stanovišť a neztratit se. Ani šplh po laně nebo hledání v Bibli na čas není v dešti tak úplně snadné. Přesto to nevzdali. A v neděli vysvitlo sluníčko, mohli jsme si užít společenství i jazykovědných hrátek. Na otázku „z kama si?“ si zřejmě dovedete představit odpověď (spadnutá brada, vytřeštěné oči...). Ale jak se říká v Plzni párku v rohlíku byste neuhodli...
Světлана Greplová

5.7. jsme se i my v počtu 17 sester a bratrů zúčastnili výborně připravených mezinárodních ekumenických oslav 1150. výročí příchodu Konstantina a Metoděje. Dopoledne jsme slavili bohoslužby v prostoru zříceniny hradu Branč, odpoledne probíhal v neuvěřitelně prostorném kostele ECAV v Brezové pod Bradlom bohatý kulturní program. Slovenští luteráni jsou skvělí hostitelé a umí slavit! .

Stěhování Kulíkových

Milí bratři, milé sestry,

když se řekne slovo „stěhování“, sevře se mi žaludek. A druhá reakce, tentokrát slovní: „Už nikdy!“ Opravdu to s celou rodinou zpětně vidíme jako velmi náročný podnik – jak po psychické, tak po fyzické stránce. Přeskočím několik měsíců příprav a přejeďu rovnou ke dni 2. 7., kdy vlastní stěhování proběhlo... Ráno jsem nemohl dospát, pořád se mi v hlavě točily dvě myšlenky: „Sbalili jsme všechno? A odvezeme to všechno najednou?“ Uklidnil mě až pan Chrenčík, když pohledem zkušeného stěhováka projel celý sál přerovského kostela, naplněný desítkami krabic, nábytkem a jinými fajn věcmi ke stěhování (třeba činkami), a zabručel si pod nos: „To půjde.“ A šlo to! Přerovští nám hojně vypomohli – i přesto, že to byl pracovní den. Ale nejvíc se stejně nadřeli pan Chrenčík a také br. Luděk Mikáč, který stačil jednou rukou mačkat spoušť fotoaparátu a dalšíma dvěma rukama rovnat nábytek ve stěhovacím autě. (Vím, počty nesedí. Ale vystihují můj obdiv.)

V sedm jsme začali nakládat, před polednem odjel stěhovák. A ve dvanáct jsme nasedali do auta my, Kulíkoví. Ještě nám naposledy „zabímbal“ zvon přerovského kostela – to na rozloučenou. (Však nám postupně budil v poledne všechny děti ze spánku!) Teprve v té chvíli nám tedy pořádně došlo, že už není cesty zpět. Že musíme vyrazit – do nového prostředí, mezi nové lidi.

Do Javorníku jsme přijeli po druhé hodině. U s. Marty Jagošové jsme všichni výtečně poobědvali. S. Jagošová byla také první z asi šesti bratrů a sester, kteří nám postupně ten den řekli, že se do Javorníku jistě stěhujeme alespoň (!) na 40 let. Moc mě to potěšilo. Opravdu, moc. Jen jsem si v duchu říkal: „Kéž byste za pět deset let, moji milovaní, nelitovali. Snad po pár letech nezačnete farářovi stříhat metr.“

No, a potom přišlo na řadu přivítání u kostela. To jste se, bratři a sestry, vyšvihli, jen co je pravda! Chléb, klobásky, slivovice, harmonika a zpěv. A jaký zpěv! *Dobře vám je, pane farár, na fáře.* Anebo to bylo jinak? *Dobře panu farářovi na fáře?* Nemůžu si správnou verzi textu vybavit. Ale tu písničku jsem si potom notoval ještě čtrnáct dní. Moc se nám líbila. Ještě vám něco prozradím: moje sestra, když viděla ten uvítací výbor před farou, nechtěla vůbec vystoupit z auta. Ale doted

na to velmi ráda vzpomíná.

Nakonec jsme přestříhli pásku a vstoupili jsme do té nádherně zrekonstruované fary. Zde nemohu nevyjádřit náš veliký dík za všechnu tu péči, starost, sílu, čas a peníze, které jste vložili do rekonstrukce fary.

Pro samotné nastěhování mám jen jedno slovo: „koncert“. To byl skutečně koncert! Každý věděl, co má dělat. Sestry mimo jiné vybalily celou kuchyň (z té měla největší strach moje žena). Bratři zase nastěhovali nábytek, ale také nám leccos pospravovali a mnohé věci také

smontovali – třeba postel, abychom ten večer měli na čem spát (z toho jsem měl zase strach já).

V osm hodin jsme skončili a jako rodina jsme osaměli. Dali jsme si studenou sprchu, připili si javornickou slivovicí a usnuli jak dudci – vděční Pánu Bohu za to, že nás opatroval a hlavně za to, že nás poslal mezi tolik šikovných, dobrých a hodných lidí.

Petr Kulík

Letní tábor pro děti

Mžourám do podzimního slunce, které jenom na chvíli vysvitlo z mraků a vzpomínám na první prázdninový týden...na dětský letní tábor našeho a okolních sborů, který jsme strávili v tábořišti Ranch Rovná, které leží na kopci nad Starým Městem a nabízí překrásný výhled až skoro domů...

...po betonovém plácku si vykračoval starý pan profesor v bílém plášti a vysvětloval skupině asi padesáti pěti dětí, jak funguje jeho nově sestrojený stroj času. Párkrát sešteloval nějaký ten budík a hadičky, prásk!...a ocitli jsme se prý v době husitské...profesor zase šteloval, děti se smály a přišla až příliš aktivní uklízečka, která stroj času ometla smetákem....PRÁSK!...rána jak z děla...děti zalil červený dým...a to už jsme letěli časem do doby krále Davida. A starý pan profesor lomil rukama...stroj času se po výbuchu porouchal a děti musí do týdne složit stroj času zpátky, jinak zůstaneme v době krále Davida naporád!...

Tak nějak začal táborový týden, kdy jsme si postupně vyprávěli o velkém králi Davidovi, týden, kdy nejen děti, ale i vedoucí zažívali radosti i starosti, zábavu, horko i chlad, vzrušení i velkou únavu. Týden, kdy některé děti poprvé v životě ušly velkou túru až na rozhlednu Brdo a někteří vydrželi jen silou vůle bez počítače a facebooku, týden, kdy jsme mohli chválit Boha a učit se novým věcem, týden, kdy se někdo poprvé modlil...bylo toho spousta - dopoledne biblické zamyšlení, společný čas ve skupinkách, workshopy, odpolední hry v lese, táboráky, noční hry, dílny, koncert skupiny Invisible?, jízda na koni, vojáci - jízdy ve vojenské tatře po poli, ukázka zbraní a vojenské techniky, lanové a překážkové dráhy, paintball, v noci v seně na louce sledování souhvězdí a možnost si vyzkoušet techniku s nočním viděním... Vidíte sami, zážitků nepřeberně, nejdou sem všechny vypsát a některé ani slovy opsat...snad jen, že stroj času jsme nakonec opravili a vrátili se do dnešní doby i šťastně domů.

A tak se zasním ještě víc a vzpomínám, kdy jsem byla já na svém prvním táboře, ...Velké Karlovice, ...se ségrou jsme psaly mamce a tatkovu pohledy jak se máme a pod postelí

mi rostla pampeliška...

Vážím si toho, že náš tábor za ten čas, od kdy ho okupuje moje osoba, si stále drží jedno: nikdy, ani když ho svádí moderní trendy, nezapomene, že má dětem v první řadě svědčit o Kristově lásce a Jeho oběti za nás. To jsem vnímala jako sedmiletá holčička, tak to vnímám i teď.

Bětka Šimšová

Výlet malé nedělní školy (16.7.2013)

O prázdninách jsme si řekli, že bude fajn vyrazit na společný výlet. Náš tip padl na Strážnici. Je to krásné historické město a dá se tam přijet vlakem (už to je pro malé děti velké dobrodružství). První zastávkou bylo muzeum, kde jsme si prohlédli výstavu háčkových panenek. Děti ovšem raději zkoumaly podzemí muzea, kde hledaly schovaného medvěda. Společný oběd, řádění na hřišti, točená zmrzlina a hurá na vlak. Hádejte, kdo byl víc unavený?
Vladka Hašová

Javornické smyčce (23.7.2013)

Už 10 let se každoročně smíme těšit na koncert „Javornických smyčců“. Za tu dobu už mnozí mají rodiny a děti. A tak na jubilejním 10. ročníku nám nejen hráli skvělí muzikanti, ale nakonec i zazpívaly jejich děti.

* * * *

NG fest

V sobotu 10. srpna 2013 se na javornickém hřišti uskutečnil opět po roce křesťanský hudební festival - **NG fest**. Letos hostil celkem pět kapel - Only His z Veselí nad Moravou, Elementum ze Vsetína, Team 4D z Brna, Simonu Martausovou & band a Ajtak ze Slovenska. Návštěvníci dále mohli vidět začínajícího rappera z Uh. Brodu Filipa Šišku, ale také museli oželeť jeho vystoupení break dance, kvůli zraněné ruce. Pantomimou obohatili program festivalu mladí tanečníci z mládeže Javorník, skvělou Fireshow předvedla Marie Krchňáková a poslední taneční vystoupení pak skupina Hand Life. K rozptýlení posloužil stolní fotbalík, trampolína, chůdy,... malým dětem pak připravený dětský koutek. Nechyběl stánek s prodejem knih, vyřezávání do ovoce nebo stánek s CD vystupujících kapel.

Během programu zaznělo svědectví řečníka Petra Húště v rámci kapely Elementum. Na téma „Živý vztah s Bohem“ promluvil vedoucí Křesťanské akademie mladých - Milan Michalko a kazatel CASD z Veselí nad Mor. - Marek Harastej.

Moc děkujeme organizačnímu týmu a našim rodičům, všem dobrovolníkům, modlitebníkům, sponzorům, obci Javorník, javornickému sboru ČCE a sboru CASD z Veselí.

Ale především našemu nebeskému Otci - za požehnání při přípravách, shánění financí, za počasí, které nás strašilo do poslední chvíle, ale nakonec bylo to nejlepší, za jaké jsme k Otci volali, i za hladký a krásný průběh celého festivalu. Děkujeme, že jste tam byli s námi.

Fotky a další informace najdete na: www.ngfest.cz, videa na youtube.

Za organizátory Bětku Šimšová

SBOROVÉ OSLAVY

Bratři a sestry,

ve dnech 7.-8. 9. 2013 jsme u nás v Javorníku prožili sborové oslavy, při kterých jsme si s vděčností připomínali 230. výročí postavení našeho kostela, 250 let od vydání Elsnerova kancionálu a 400 let od posledního vydání Bible kralické.

V úvodní přednášce prof. Tureček připomněl, že Bible je jedinečná kniha, předávaná a čtená několik tisíciletí. Je čímsi stálým v měnícím se světě. Předmětem víry však není Bible, ale Ten, který je v ní dosvědčován. Přesto se bez Bible neobejdeme. Bez ní bychom byli vydáni jen svým pocitům.

Následovala „rodinná oslava“ na zahradě s živou hudbou, výborným grilovaným masem, přátelským popovídáním i naléhavým připomenutím jak snadno zapomínáme na to nejzákladnější – sytit se Božím slovem. To vše v režii naší mládeže.

Dopolední bohoslužby byly skutečně slavnostní – kázal náš nový farář, zpívaly děti, zpívala mládež, v lavicích bylo vidět milé hosty i naše kroje....

„Byla jsem velmi ráda, že nám při bohoslužbách posloužil hrou na varhany nejen bratr Saviš, ale také náš milý host církevní kantor bratr Ladislav Moravetz, jehož přede hry a dohry k písním jsou vždy malým koncertem. Po bohoslužbách také následovala pod jeho vedením malá „ochutnávka“ připravovaného zpěvníku, jehož datum vydání je předběžně plánováno na rok 2018. Snad se v něm objeví i píseň z kancionálu, což by některé bratry a sestry zajisté potěšilo, neboť nový zpěvník neznámá, že odložíme staré, dobré a léty osvědčené písně.

Z odpoledních přednášek mě nejvíce zaujala část od bratra Tomáše Majtána ve spolupráci s jeho ženou Jiřinkou a Martinem Sovišem. Jednalo se o stručný přehled historie našeho sboru se zaměřením na bratrskou píseň, to vše tematicky proloženo krátkými úryvky z kancionálových písní. Doufám, že jsem nebyla sama, kdo si díky bratru Majtánovi opět připomněl, že v kancionálu můžeme stále nacházet moudrost našich předků a snad i radu a útěchu v těžších časech, kterými čas od času prochází každý z nás.“

Eva Pavlincová

Bratr prof. Dalibor Tureček vyzdvihl **jedinečnost Kralické bible** v souvislostech kulturních, společenských, národních i celoevropských, a to navzdory podmínkám, které Bratři k takovému dílu měli. Ocenil její význam pro první republiku, ale i to, že díky kralickým překladatelům smíme i my každý mít svoji Bibli u své postele.

Bratr Moravetz nám ukázal, že církev byla vždycky **církví zpívající**. A že vždycky přejímala hudební podněty zvenčí – nejprve židovské (žalmy), potom antické (pohanské!) atd v každé době až dodnes. Není to nic nového, ani nepatřičného. Jde o to najít vyvážený poměr, zpívat písně staré i nové.

Bratr synodní senior Joel Ruml připomněl, že při tradování (= pře-dávání) je podstatné co se předává, ale také **jak se kdo do toho procesu předávání zařadí**, jak se tam postaví, jak ví jaké je jeho místo. Použil obraz „řetězu“ při podávání cihel. Nejde o to postavit lidi vedle sebe, ale na střídačku tváří k sobě a pak to jde!

Pozdravil nás i bratr Jiří Novák, synodní kurátorka Lia Valková nám přiblížila pracovní náplň těch z ústředí, dojal nás ještě nedávno náš farář Josef Hurta.

U toho všeho bylo postaráno také o naše tělo – obětavé sestry připravily dostatek výborného jídla i pití.

Na sborových oslavách bylo představeno už **třetí CD** - další část písní z Elsnerova kancionálu, které nahrál pěvecký sbor. V prodeji je u br Soviše st. za 60 Kč.

Pozdrav br. faráře Hurty:

Milé sestry, milí bratři,

začnu osobní vzpomínkou. Když jsem asi před deseti lety na úvodní biblické hodině pro děti představoval dětem Bibli, tak jsem přinesl do hodiny různé exempláře biblí, např. hebrejskou, řeckou nebo starou kralickou, psanou ještě švabachem. Ukázal jsem dětem hebrejskou bibli, s takovým tím téměř hieroglyfickým písmem a začal jsem machrovat: To nepřečtete, že? Já vám na ukázkou kousek přečtu. Pak jsem jim ukázal řeckou bibli, a říkám: To taky nepřečtete, že? Nakonec jsem jim ukázal starou kralickou švabachem psanou bibli a říkám: To taky nepřečtete. A tu se přihlásila ze třetí třídy malá devítiletá Klárka Pešková a říká: Jo, to my doma normálně čteme. A už to začala číst. Taková příhoda se může stát jenom v Javorníku.

Ale já tím chci říct: hodnota starých biblí, starého kancionálu není v tom, že je tu máte. Takovéto knihy mají v kdejakém, muzeu. **Skutečná hodnota toho starého kancionálu je v tom, že z něho zpíváte.** Ten zpěv je obrovskou hodnotou, která je ale zároveň velmi křehká. Která se může snadno ztratit. A člověk si opravdu některé hodnoty začne uvědomovat teprve až je ztratí. Víte, písně z kancionálu jsou jako víno. Zprvu trochu trpké zdá se, ale když mu přijde na chuť, tak s ním nemůžete přestat. Když jsem nastupoval do javornického sboru, měl jsem možná trochu pocit, že mým úkolem je proměňovat sbor podle svých představ. Jsem rád, že to nakonec dopadlo jinak, a že Javorník naopak proměňoval mne samotného i moji rodinu. A když jsem odešel, byl jsem jiný člověk, a všechno mi připadalo tak strašně povrchní ve srovnání s javornickou zbožností.

Jednou mi jeden kolega farář řekl, že Javorník je za ostatními sbory o sto let pozadu. Já jsem si v tu chvíli pomyslel: Jednak to není pravda, a i kdyby byla, tak to je přece dobře! To je něco, na co můžete být hrdí. Vezměte třeba pohřby, které jsou tady v Javorníku... Vždyť to je **obrovská manifestace**

Kristova vítězství nad smrtí. Celá vesnice jde v průvodu a vyprovází nejen toho zemřelého, ale podepírá i tu pozůstalou rodinu. Jaký je to obrovský rozdíl. Je zajímavé, že třeba to, co tady v Javorníku je pro faráře docela náročné, tedy ty dvoudenní pohřby, mi najednou na Valašsku strašně moc chybí.

Ale ještě jednu vzpomínku připojím. Když tu před časem přišla do Javorníka pracovnice Památkového ústavu a zjistila, že používáme ke svatě večeři Páně kalichy z toleranční doby, které sboru věnovali Magnisové, byla zděšena. A ona mi tenkrát řekla, ať je zamkneme do skříně a nepoužíváme je, protože jsou vzácné.

Ona nepochopila, že hodnota těch kalichů je právě v tom, že se používají, že slouží k živé účasti na večeři Páně. Bez naplnění svého účelu by jejich hodnota klesla na cenu pouhého stříbra nebo zlata nebo jenom na historickou hodnotu. Stejně tak kancionál má svou hodnotu v tom, že se z něho zpívá. A já musím přiznat, že pro mě i pro moji ženu znamenal a znamená zpěv kancionálových písní velmi silný duchovní zážitek. I ten zvláštní způsob zpěvu, ten pomalý, důrazný způsob zpěvu, umožňuje meditaci nad těmi hlubokými a nádherně jadrnými texty. To je na nich také to krásné, ta jadrná čeština. To, co je libivé na první poslech, může sice zaujmout, ale někdy to postrádá hloubku nebo trvanlivost. **Ale co je vyzrálé časem, má hodnotu, kterou je třeba pro sebe teprve objevit jako vzácnou perlu.** A já musím říct, že takových perel je v Javorníku a na Horňácku vůbec požehnaně.

I děti se účastnily sborových oslav. **Na farské zahradě** se v neděli odpoledne hrálo divadlo nejen o stavbě našeho kostela (hrál „kámen z javornického kostela“ a Ivan Urbánek), děti si vyrobily svoji bibli, zpěvník, pamětní list, zkusily si výrobu ručního papíru, výzdobu kostela z perníku či si „postavili“ náš kostel z papíru. Ti starší si mohli zahrát na archeology, překladatele z „řečtiny“, sazeče i tiskaře. Lenka Sovišová

Na výstavce ve sborovém domě jsme mohli shlédnout řadu tváří lidí z dávné i méně dávné minulosti, kteří v našem sboru sloužili – jako varhaníci, kostelníci a kazatelé. Po staletí nás Pán obdarovával věrnými kazateli. Daroval i obětavé bratry a sestry, kteří byli požehnáním pro náš sbor. Ale nebylo to proto, že bysme my, javorničtí, byli něčím vyjimeční. Vyjimečná byla láska našeho Pána.

Ne vždy se umíme ze všeho, co Pán činí, radovat. A ne vždy jeho vedení rozumíme, Když Pán vezme někoho drahého z našich přátel, ne vždy umíme v bolesti druhého potěšit. Ani já to neumím. Ale vím jistě, že žádný člověk – v minulosti či v přítomnosti nebo v budoucnosti – neumírá opuštěn Pánem Bohem. Jediný, kdo umíral opuštěn Bohem, byl Ježíš Kristus. A ten to strašný trest vytrpěl za nás.

Buďme proto vděční za chvilky lásky i za chvilky smutku. Buďme vděční, že i my v Javorníku smíme patřit ke Kristově církvi. Ne pro své zásluhy, ale pro zásluhy našeho Pána.

Kateřina Pavlincová

Všem, kteří se na oslavách, jejich přípravě a průběhu jakkoliv podíleli, chceme říci: MOC DĚKUJEME !!

V sobotu 21. září 2013 uspořádali dva organizátoři NG akcí a zároveň frontmani kapel Invisible? -Honza Šimša a Way to go - Jožka Balada, **koncert v sále OU Javorník**. Během koncertu se vystřídaly obě kapely, duchovním slovem posloužil farář ČCE Javorník Petr Kulík a proběhl rovněž doprovodný zábavný program. Tato a další akce mají za cíl oslovit různé lidi, přinést radostnou zvěst evangelia do jejich životů a pozvat je do našich společenství. Nechceme být v našich sborech uzavřené komunity, ale být otevření a přátelští i lidem z venku - tak to dělal Pán Ježíš, tak to chceme dělat i my.

Bětka Šimšová

CO NÁS ČEKÁ...

V neděli 6.října budeme slavit **Děkuvzdání**, děkovat za Boží péči o nás. Na biblických hodinách si připomeneme vděčnost, ale i zodpovědnost za Boží stvoření.

V neděli 13. října bude slavnostně **instalován** náš nový farář Petr Kulík. Očekáváme hosty z našeho seniorátu i z přerovského sboru. Jsme za našeho faráře velmi vděční a tak mu tuto vděčnosti projevme tak, že mu splníme jeho velké přání – abychom na instalaci **přišli v krojích**.

Učitelé nedělní školy srdečně zvou všechny děti a jejich rodiče a prarodiče na

„kafíčkobraní“

v **neděli 20.října v 15:30 hodin ve sborovém domě**.

Vítány jsou všechny věkové kategorie, už od miminek.

Co Vás čeká? Mnoho informací o tom, co se v „nedělce“ děje

Zajímavé fotografie

Výborné občerstvení

Co je nutné přinést si? Kopec dobré nálady ☺.

Mládež nás zve na **večer chval** a seminář o modlitbách do sborového domu v sobotu 30.11. v 18 hodin.

Hrát bude skupina Invisible? a pozvaným řečníkem je Daniel Raška, republikový koordinátor modliteb 24-7.

Klub dětí a maminek „Berušky“

Srdečně Vás zveme na setkávání maminek s dětmi

Kde? V budově bývalé policie

Kdy? od listopadu 2013

Bližší informace na www.facebook.com/beruskyjavornik

Těšíme se na Vás.

Každou neděli od 10.00 hodin se (současně s bohoslužbami) koná Nedělní škola!

Na co se můžete těšit?

Kromě vyprávění biblických příběhů a zpívání máme připraveny různé hry, vyrábění, malování, cvičení sociálního citění, poznávání nových kamarádů, ale také nových věcí...

Pro koho je nedělní škola určena?

Malá (ve sborovém domě) – od miminek do 7 let

Velká (v kanceláři na faře) – od 7 let až po konfirmandy

Nebojte se, přijďte se mrknout, co se v „nedělce“ zajímavého děje!

Zveme všechny děti, zveme také rodiče a prarodiče mladších dětí, aby se přišli podívat a třeba i inspirovat. Učitelé nedělní školy

Milé děti, srdečně Vás zvu na ***Biblickou hodinu pro děti***, která se koná každý čtvrtek od 14.00 h na ZŠ Javorník. Letos probíráme biblické příběhy (nejen) o králi Davidovi, učíme se nové písně a hrajeme zábavné hry. Vezměte si sebou jen přezůvky a dobrou náladu!

MILÍ PŘÁTELÉ, SRDEČNĚ VÁS ZVU NA ***BIBLICKOU HODINU PRO DOSPĚLÉ***, KTERÁ SE KONÁ KAŽDOU STŘEDU OD 17.30 H NA FAŘE. JSTE ZVÁNI VŠICHNI: MLADÍ I STAŘÍ, KOVANÍ V PÍSMU I NAPROSTÍ ZAČÁTEČNÍCI. VŠICHNI, KTEŘÍ CHCETE PROHLouBIT SVÉ ZNALOSTI BIBLE, DISKUTOVAT O NÍ VE SPOLEČENSTVÍ VĚŘÍCÍCH LIDÍ A VŮBEC ZAKOUŠET BOŽÍ PŘÍTOMNOST.

PETR KULÍK

Rovněž zveme všechny na pravidelná **modlitební setkávání** žen (pátky) a mužů (neděle). Náplní těchto setkání nejsou jen modlitby, ale také přátelské povídání o věcech víry i o věcech všedních a společný zpěv.

Týdenní rozvrh sborových akcí – od září 2013

Úterý	19:00	Schůze staršovstva (1. úterý v měsíci)
Středa	17:30	Biblická hodina pro dospělé (od října)
Čtvrtek	14:00	Biblická hodina pro děti – ve škole
	15:00	Konfirmační cvičení - mladší – ve škole
	19:00	Setkávání učitelů NŠ (1x za 14 dní)
Pátek	15:45	Kroužek ochránců Božího stvoření
	16:00	Konfirmační cvičení - starší – na faře
	18:00	Dorost
	18:30	Zkouška pěveckého sboru
	20:00	Modlitební setkávání žen – sborový dům
Sobota	18:00	Mládež
Neděle	10:00	Nedělní škola - pro školáky – na faře - pro předškoláky – ve sbor.domě
	10:00	Bohoslužby Rodinné bohoslužby jsou první neděle v měsíci
	20:00	Modlitební setkávání mužů - ve sborovém domě ve Velké nad Veličkou

Uvedené termíny a časy se mohou v průběhu roku měnit. Informujte se vždy na aktuální program. Těšíme se na vaši účast a jakoukoliv podporu sborových aktivit. Příprava na křest a předsvatební příprava dle domluvy s farářem.

DÍKŮVZDÁNÍ ZA ÚRODY

rodinné bohoslužby se slavením svatě večere Páně
neděle 6. října 2013 v 10:00 hod. v kostele

NEŠPOR VDĚČNOSTI SE ZÁPISEM KONFIRMANDŮ

neděle 6. října 2012 v 17:00 hod. ve sborovém domě

Slavnostní instalace nového faráře Petra Kulíka

v neděli 13.10.2013 v 15 hodin.

Bratr farář prosí: Přijďte v krojích !

Kafičkobraní - setkání dětí, rodičů a prarodičů

v neděli 20.října v 15.30 hod.

Večer chval a seminář o modlitbách 24-7

v sobotu 30.11. v 18.00 hod.

SALÁR

staršovstvo vyhlašuje sbírku salárních darů za r. 2013:

pátek 18.10. v 16:30 - 19:00 hod + **sobota 19.10.** v 9:00 - 12:00 hod

Bezhotovostní platby pošlete na sborový účet č.:

1444717349 / 0800 (k identifikaci použijte VS: číslo domu)

O bezhotovostní platbě informujte vždy pokladní sboru.

Za všechny dary upřímně děkujeme.

Kontakty farář 518 329 860, mobil: 604 708 768, kurátor: 737 350 529

Internetové stránky sboru: <http://javornik-nad-velickou.evangelnet.cz>

Email: cce.javornik@gmail.com

Javornický evangelík - sborový časopis. Vydává Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Javorníku nad Veličkou. 69674 Javorník 111, e-mail: cce.javornik@gmail.com, <http://javornik-nad-velickou.evangelnet.cz>,

redakce: P.Kulík, S.Greplová, L.Mikáč. Bankovní spojení: 1444717349/0800. Dary vítány. Vychází 4x za rok. Neprodejně